

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractatus theol. de actibus humanis - Cod. Ettenheim-Münster 302

[S.l.], 1697

Dinstinctio quarta

[urn:nbn:de:bsz:31-131009](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131009)

Distinctio Quarta De Regulis extrinsecis actuum humanorum.

Hactenus eginus de bonitate & malitia, quam actus desumunt a proprijs
sive regibus intrinsecis, quae sunt obtem, finis, circumstantiae, prout conveniunt
cum natura intellectus, voluntatis, & actuum bonitatis & malitiae actuum humanorum extrinsecis
sive ad regulas extrinsecas, prout dicitur a S. Thoma hinc prout in q. a. 3. de regibus
assignantur. Remota una de necessitate, quae est voluntas, hinc sive leges
divinae. nec autem legis divinae s. Thoma hinc a. 4. in talia alia intelligit,
quae sunt dictamen, existens in mente divina, quod dicitur iudicium, hinc
in bonum & honestum, bonum & mali non faciendum. Altera est
proxima & immediata, quae est rebus ratione seu consuetudine, quae nobis
expressis legibus divinae. De his non loquitur. Quis iudicet, utrum
actus humanus, ut sit bonus, debeat esse conformis divinae voluntati.

Quaestio prima.

Utrum actus humanus, ut sit bonus
debeat esse conformis
divinae voluntati.

Notandum primo: obtem voluntas divina est duplex, altera est
formale, seu ratio sub qua, aut motiva volendi alicui. Alterum
de materiale, quod est alicui, quod deus vult.

Notandum est. Esse multiplem distinctionem voluntatis divinae: in
 intentione, in fine, in praesentatione, in prohibitione et in permissione. Et quod dicitur
 inde hic in hoc articulo Langeletti tom. 3. tract. 1. ca. 2. sect. 4.
 q. 2.

Notandum est. Quod unusquisque potest in se consentire
 & conformari se. Imo si consentiat male in se ipse in se voluit.
 Est si consentiat male in motu suo sine ratione volendi. Alio si positive
 consentiat, ita ut altera de alterius volente gaudeat & delectetur.
 Alio si in consentiendi negative, ut invidiam alteri de alterius volente
 tollat & trahat aut nequeat. Alio si altera de se ipse efficit
 consentiat. Alio si in se inefficacem aut simplicem complacentiam
 consentiat.

Conclusio prima. Actus voluntatis bonus semper est alicuius boni
 in se volente. Unde conformis. De Zaring lib. 1. c. 2. Valent.
 Est imo ex illis Apostoli Matthei 7. omnis qui facit volentem
 patris mei intrabit regnum caelorum.

Est etiam auctoritate s. Augustini, qui in Psalmo 32 attribuit eorum
 lib. 4. volente praesumit.

Est etiam ratio: divina voluntas est legis divinae verba & bona est, & sic
 regit et trahit creaturam volentem, & proinde illi se conformare debet.

Conclusio secunda. Volens se bonus, non potest se conformari se
 divinae volente in illis, & Deus non permittit eam committi.

Eadem est: Deus se nullum peccatum, & nec debemus nec possumus velle,
 aut de ipsius complacentiam habere: imo eam facimus, si conseruimus illam
 impedire: permittit item submersionem Vg. parentis, qui vult peccatum
 ac debet positive molle.

Conclusio tertia. Deus bonus potest displicere i divina volente
 nobis mirabiliter ignorata.

Eadem est: quia talis ignorantia ex causa peccati, sed eo se debet.

conditiones ad bonum moralem requirit ad huc, erit actus honestus: Sed
a bono habet honeste voluit audire scilicet, quod deus voluit tractari: talis
in actu nihilominus habitus legi conformitatem cum velle divina, quoniam
videtur in velle in deum, et ex ipso, et ex fine operis.

Conclusio 4^a. Actus bonus debet conformari velle divinae
autem inefficaci et nobis cognita, ita ut velimus efficaciter dispensare, aut
conari contra id, quod deus in operibus a libera nostra gratia darent.

Voss. Disq. c. j. n. 3.
EAO est: quia tale effici velle resistere efficaciter nemo potest, si per
velle conari efficaciter ad oppositum, Multum contra rationem, ad hoc
malum erit.

Conclusio 5^a. Actus potest esse bonus, etiam si alioquin
inefficacem affum velimus aliquid contra divinam velle efficaciam.

Ita conij.
EAO est: quia si quis simpliciter affum trahat de morte et agri
dine parentis, aut de pluvio, in operibus factis quibus talia efficiunt velle
sunt deus, et quoniam nobis et non nos modo aliquo modo contraria sunt:
nam nos nunc nunciat quod non vultum, neque est contra verba rationis:
quia quod aliquid bonum et malum plumbi libere potest velle, velle aut
volle illud sub uno libere non attendit alijs; quod in operibus a legio
ope sufficit libere aliquid nobis honestum.

Conclusio 6^a. Actus potest bonus non tamen hinc longum se
conformare, sine consentire velle divinae consultatio. Voss. cit.

EAO est: quia deus haec ipse, quod in consultat aut suadet velle. Statum
religionis, non vult obligare nostram velle, aliam enim velle non nos
scilicet et prescriptum foret.

Conclusio 7^a. Actus bonus debet conformari velle dei prescriptum

aut prohibitive. Ita resp. ad. c. d. n. i. n.
Eadē: vultus p. h. e. absolute, maxime obligat vram vultus
vult aut nollit, p. p. i. p. h. e. t. h. e. t. : q. d. vultus bene agat d. h. e. t. e.
conformi vultu p. e. p. h. e. t. i. v. b. i. s. h. u. d. a. d. e.

Conclusio 2^a vultus huius ut bene opet in tenet d. h. e. t. e.
in d. n. e. t. a. l. i. q. d. e. i. n. c. o. n. f. o. r. m. i. d. i. v. i. n. e. v. o. l. u. n. t. e. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. i. ; a. d. q. u. o. d. p. p. o. n. i. t.
& d. h. e. t. e. d. o. q. u. o. d. p. o. s. t. u. l. e. n. t. e. q. d. d. e. u. s. v. u. l. t. v. o. l. u. n. t. e. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. e. v. o. l. u. n. t. e. a. l. i. q. d. e.
Eadē: huius i. p. s. e. q. u. o. d. v. o. l. u. n. t. e. d. e. i. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. e. s. u. p. p. o. n. i. t. l. i. b. e. r. a. m. v. r. a. m. a. d. v. e. n. i. e. n. t. e.
p. h. e. t. i. n. p. r. o. v. i. d. e. r. e. t. a. d. d. e. u. s. a. d. d. e. b. i. t. e. n. o. l. l. e. t. e. a. q. u. e. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. e. v. o. l. u. n. t. e.
vult, a. d. q. u. o. d. l. i. t. e. p. o. s. s. u. n. t. v. o. l. u. n. t. e. a. l. i. q. d. e. m. e. a. m. p. o. n. e. n. t. e. v. g. p. e. n. a. t. e. ;
p. d. e. u. s. f. i. n. i. t. i. t. & d. a. m. n. o. r. e. m. q. u. i. d. e. u. s. v. o. l. u. n. t. e. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. e. v. u. l. t. i. n. f. l. i. g. e. r. e. ;
p. o. s. s. u. n. t. i. n. d. d. e. o. n. o. l. l. e. p. e. n. a. r. e. & c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. e. n. o. l. l. e. d. o. m. n. a. r. i. : q. d.

Conclusio 3^a vultus huius ut sit bona in tenet d. h. e. t. e.
d. n. i. n. f. i. n. i. t. i. e. m. & i. n. e. f. f. i. c. i. a. m. a. f. f. i. r. m. v. o. l. u. n. t. e. d. i. v. i. n. e. c. o. n. f. o. r. m. a. r. i. ; i. n.
v. o. l. u. n. t. e. m. a. l. i. ; i. n. d. a. l. i. q. d. e. n. e. e. t. i. p. s. e. n. B. e. t. a. n. d. i. n. g. h. i. c. d. i. f. f. i. ;
Eadē p. o. t. e. l. p. a. r. t. i. m. e. x. c. o. n. d. i. t. i. o. n. i. b. p. r. e. d. e. n. t. i. b. ; q. u. o. d. m. a. x. i. m. e. p. a. d. v. e. n. i. t.
d. e. v. o. l. u. n. t. e. m. a. l. i. : p. a. r. t. i. m. c. o. n. f. i. r. m. a. t. i. ; q. u. i. a. a. l. i. q. d. e. e. i. n. i. s. t. a. n. t. i. n. q. u. o. d. i. n. t. e.
m. a. l. i. p. o. t. e. l. h. e. t. i. n. f. i. n. i. t. i. e. m. c. o. m. p. l. e. n. t. i. o. n. e. m. d. e. c. o. r. r. e. n. t. i. a. q. u. i. a. h. e. t. i. n. t. a. l. i. ;
q. u. a. a. l. i. q. d. e. p. e. n. a. l. t. e. r. c. a. r. e. t. n. o. v. u. m. d. e. u. m. v. o. l. u. n. t. e. ; c. u. m. h. e. t. i. n. t. a. l. i. s. c. o. n. f. i. r. m. a. t. i. o. n. i. b.
s. i. t. p. e. n. a. t. u. m.

Conclusio 4^a vultus huius ut sit bona in tenet d. h. e. t. e.
h. u. m. ; s. e. l. t. e. m. n. e. g. a. t. i. v. e. c. o. n. f. o. r. m. a. r. e. d. i. v. i. n. e. v. o. l. u. n. t. e. i. n. v. o. l. u. n. t. e. f. a. c. i. ; d. e. h. e. t. e.
v. e. l. l. e. ; q. d. d. e. u. s. v. u. l. t. ; u. t. i. n. d. i. f. f. i. c. i. a. t. i. l. l. i. c. i. t. a. d. d. i. v. i. n. e. p. r. o. v. i. d. e. n. t. i. a. ; &
v. o. l. u. n. t. e. ; s. e. l. t. q. u. a. d. e. u. s. a. l. i. q. d. e. v. u. l. t. : h. e. t. i. n. d. i. f. f. i. c. i. e. n. t. i. a. m. d. e. n. o. t. i. v. e. ; s. e. l. t.
q. u. o. d. d. e. u. s. v. u. l. t. f. o. r. e. t. c. o. n. t. r. a. r. a. t. i. o. n. e. m. ; q. u. o. d. n. e. e. a. l. i. q. d. e. s. e. l. t. c. o. n. t. r. a.
r. a. t. i. o. n. e. m. ; s. e. l. t. s. a. l. t. e. m. n. e. g. a. t. i. v. e. c. o. n. f. o. r. m. a. r. i. d. e. i. v. o. l. u. n. t. e. f. a. c. i.
I. t. e. c. o. n. f. i. r. m.

Quaeritur an conformari in foale volito et poptine liceamus
divino voliti.

Q. Videri ptoiam nominis: si v. um aliq. dicimus poptine
conformari in volito foale e, de conformamur in vltimo fine
qui e ipe deus comune bonu cum rerum, R. Deon e affirmative:
nam nece se e, bonum actu e q. p. tunc e implente ordinari ad deum.

Si v. um aliq. dicimus poptine conformari in volito foale dei e. p. de
et p. p. deum volentes sic eadem rone foale, sic particulari, sub qua null
deus, ita ut e. t. h. i. p. tunc e e e rone e. e. p. poptine gaudeamus.

R. Deon vghue. p. p. tunc e, si illud foale motuum dei n. d. p. p. tunc e.
Fis eta q. d. quod p. h. t. confus.

Quaestio eta Quid e quotuplex sit conscientia

Conclio jma. Conscia nra n e aliqua poptine, e videns
aliq. p. p. tunc e, ita videns e, ita cony.

Q. jmo ambrite. S. J. P. P. h. m. g. a. m. l. e. ca. 12 de foale
consciam vocat legem dicitur. S. p. tunc e, Laurentius p. p. tunc e
in sermone s. marij dicit, consciam nihil aliud e, q. p. tunc e, p. p. tunc e.

Q. jdo rone: Nam e q. p. tunc e, nra conscia colligeb, eam e aliq. audens,
anime intum; um n. d. e, p. p. tunc e, bene e male conscia:
si bonu verbum e p. p. tunc e, aliq. denominat e p. p. tunc e, q. s. tunc e, p. p. tunc e,
foale, h. conscia e p. p. tunc e, p. p. tunc e, ut q. p. tunc e, nra
conscia.

R. Nullo aut mo p. tunc e, aliq. p. p. tunc e, consciam p. p. tunc e, e, tunc e,
conscia, q. p. tunc e, p. p. tunc e, p. p. tunc e, q. d. e, tunc e, p. p. tunc e, tunc e,
reale dicitur; q. p. tunc e, dicitur, diaboli consciam e deum.

Conclio eta: Conscia p. p. tunc e, e, tunc e, e, nra consciam.
cony e urba.

Plur ha comens hinc ad dicitur conclusionem finis, hinc et eo, quod confusio est
judicium, et regle agere et iniqui, ab actibus, cum in se represententur, et per se
negat judicare, cum in regle agere et iniqui.

Conclusio 3^a Confusio est solam actualis quod an illud
est comens Th. Th. post d. Thom.

Et est primo quod habet confusio consistit in quodam cognitione,
testimonio, reprehensione &c.

Et est secundo. Confusio est regle agere et iniqui, ab actibus, cum in se
regle, et propria actibus, quod procedunt cognitione, agere et iniqui directibus.

Conclusio 4^a Dicitur confusio in speculative & practica
ita coniungit.

Speculativa est iudicium, quod agitur bonum et malum, per se
substantiam, et simpliciter recordando, et hoc confusio vocatur testimonium, iuxta
illud 1^a Corinth. cap. j. v. 12. gloria nostra deus est, testimo-
nium confusio nostra. Vel iudicando, an recte, an male aliquid sit
de eo, et arguendo et amovendo peccatum, et hoc confusio vocatur iudicium
verum, remorsus &c. quod dicitur notitia, in bonum notitia vocatur
conno, quo quis agit, artem solent vocare, ita et veritas nostra, quod
confusio est ab actibus nostris, ut mundam et immundam intelligit, confusio
substantia nominalis, iuxta illud 1^a Corinth. g. mundam habet confusio
ob operibus immundis.

Speculativa confusio dicitur in bonum aut malum, ut agitur
dicitur.

Confusio practica est iudicium, quod agitur bonum recte, et quo
actibus practice, ut actibus hic et nunc et veritate, aut comensum
bonitatem, aut turpem.

Differunt haec a se invicem, per se morali, et lege: nam actibus spectantibus
et practicum iudicium evidens est, iuxta propria motu, abstractendo a

causis huius particularibus, ut bonum e faciendo, malum v. fugiendo -
Actus p[ro]p[ri]e moralis e iudicium de practico mori concludens, q[ui] ex p[ar]te
m[er]ito q[ui] h[ab]entem notis, aut saltem ex h[ab]entem una, v[er]o aliter de
s[ub]stantia, cuius an[te]cedunt.

Lex e rebus rationis dictamen s[ic] prout p[ro]bat e in superiore: s[ic] aliq[ui]d
agendum, e omittendum obligans.

Confusio v. e dictamen rationis particulare s[ic] prout e reperit
in inferiore: s[ic] de rebus h[ic] & nunc agendis, aut cavendis:
dicitur e applicatio legis potius, q[ui] lex ipsa, ut p[ro]videat p[ro] illa leg[is] i[n]venit
& remota, confusio v. secundario & p[ro]ximo h[ab]entem actum regla
vocari. Nec refert, q[uo]d dicitur lex naturalis et inferiori cuiq[ue]
imposita e, nam cuiq[ue] dictamen prout in nobis reperit, in bono male
lex, q[ui] legis applicatio videtur, un[de] lex naturalis i[n]venit in Deo existat,
nisi ab eterna lege altera, q[ui] ratio d[ist]inguat.

Capitulum 1° de Confusio practica dividit in rubam, &
erroneam, dubiam, opinativa, h[ic] p[ro]blem & serapuleosam. conip.
Eo h[ic] h[ic] conclusio e h[ic] h[ic] diff. 1°. sect. 2. no 6.
affertur ista: Confusio e q[ui]dam cognitio h[ic] iudicium, q[ui] h[ab]entem
leis confusio, tot, q[uo]d potest assignari motiva, h[ic] omnia,
practice asserendi: e s[ic], q[uo]d aliud motivum e rebus, aliud
Erroneum, aliud dubium, aliud opinio, aliud deniq[ue], bene & nullum
momenti: dividit[ur] confusio in rubam, Erroneam, dubiam opinio,
silem, & serapuleosam.

Ad quibus i[n]mo e auctoritate origenes l. 2. in ep[ist]o. ad Rom.
confusio vocat h[ic]m, qui s[ic] nos h[ic] labor, Angelus, &c. q[ui] h[ic]
& p[ro]fectus e p[ro] agnos, anime n[ost]re s[ic] h[ic] &c. E ter h[ic] i[n]venit
i[n] h[ic] illud memorandi q[uo]d des gentes & nationes mortalibus comite
s[ic] h[ic] memorandi q[uo]d confusio Deus e.

Inquietz etc. confusio appellatur bonorum & malorum quoniam judicio,
vires, virtus, virtus, labor, amplexus, ad vocatur, amplexus, confusio
fructuum, ne penam, flagitium, postquam precavimus etc. confusio in
videtur expositio, virtus etc.

Quod adhibetur, autem istos loquitur videtur, quia per se figuratur, et intelligitur
et excellentiam quendam in in hereditate, confusio indicent, quia
deus nobis in id est, velut progenies & vicaria sumus, ut vult ipse, non
vires, virtus, unde et vult deus a nonnullis appellatur, adeo, hanc
attributa confusio, cum re ipsa in creatura, re ipsa creatura, alijque sumus et
convincent.

Inquietz etc. moralis virtus & malitia magis proprie ad virtutem
eius, ad re ipsa virtutis, alijque virtutis & malitia moralis, proprie
confusio competit, quia in ista, in ista virtute, in ista, in ista virtute
ad id etc. justitia confusio, virtus bona & mala.

De moralis virtus & malitia confusio competit, subiective, re ipsa
in ista, in ista virtute, in ista virtute, in ista virtute, in ista virtute,
autem alijque virtutis aut malitia, ut id est, in ista virtute, in ista virtute,
bonorum aut malorum, ac confusio in bonis aut malis, hinc de bono
sive de malo.

Inquietz etc. h. confusio ad intellectum pertinet, licet alijque
et melioris confusio fore, quo clariorum suorum gestorum, aut gerentium,
vires, virtus, intelligitur, et, aut felicitate illius, et majori sua
virtute, quod in ista virtute, in ista virtute, in ista virtute, in ista virtute,
in ista virtute, et nullius confusio hanc, in ista virtute, in ista virtute,
in ista virtute, in ista virtute, in ista virtute.

Deum, qui felicitate illius est virtutis, et melioris confusio, subiective
in obiective, et si vera est, et doctrinam, quae in obiective gestantur,
in ista virtute, in ista virtute, in ista virtute, in ista virtute.

Aequit. Tho. confusio de fine, in hoc illud Eul. c. 7
 Licet n. confusio sua, quia de hoc verbo nullo dicitur. Et possumus habere
 loquuntur; Confusio hoc dicitur, ut dicitur, Cyprianus de confusio
 in se ipsum fine, dicitur, sine dicitur actuale et, et quoddam huius
 proprium, ad eam habitus et potentia intellectiva.

Q. Insuper iterum quodam in transitiveum, et intransitiveum
 et ad loquuntur theologi; id est, confusio in se eadem a dicitur fine, testimonij
 dicitur et. Et in se ipsum fine, dicitur et dicitur et. quo fuit
 Insuper dicitur hoc et illud cogitatio mihi suggerit, in quo suggestio a
 cogitatione, huius actus propriis gradat, et quod ista suggestio est
 sit cogitatio. Quis sciat, utrum actus moralis, et sit bonus, et sit
 debeat conformari confusio erranti.

Quaestio 3^a.

Utrum actus moralis, ut sit bonus,
 possit et debeat conformari
 conscientiae erranti.

Prostandum non supponi, et ut actus bonus debeat et conformari rationi,
 quod actus in se conformari debet honesto, nisi et conformet rebus
 rationi, honestum dicitur opponenti. Non refert, quod actus debeat
 habere suam bonitatem ab obiecto et esse in a confusio: Quia actus habet
 quidem suam bonitatem ab obiecto intrinsecam et a priori; arguitur tamen
 et a posteriori habet et a confusio: hoc ipso non quod actus sit conformis
 rebus rationi, huius regulae primo, sequitur arguitur, quod actus sit con-
 formis honesto obiecto, adeoque bonus et iustus ex rebus ratione huius
 regulae, huius a posteriori. Et stat igitur solum huius ex aminare,
 et statim unum sit de confusio erronea. Et quod confusio erranti
 actus non debeat conformari.

Conclusio prima . Agere contra conscientiam
sive vincit liber, sive vincit libelliter errantem
nunquam est licitum. Ita coniungitur Th. Th. & sumptuorum.

Probat: quia actuale iudicium rationis est per se sola volens; ergo si volens
quod non unquam deficit ab actu iudicium non erit malum. **Th. Th. Th.**

Et primum lex humana, divina, naturalis &c. sit remota quodammodo regula moralis
conum, haec proprius & immediatus regula est extra res; quippe quae subiectum
suum in se habet propositum volens id, quod lex divina, humana & naturalis prae
scripsit; ergo si deficit ab illius debet in se habere suum officium, & ergo prae
se periculo errandi, & ipse peccat.

Conclusio secunda . Volens discordans à conscientia errante
non peccat quando specialiter dicitur sive, aut generaliter ab eo, quod apparet
dicitur, & unquam sive se peccat ab agente, sed sic, quod loquendo,
nunc mortale nunc veniale committit, sive, & alterius sive peccat alicui
gratiale, aut veniale nunc, sive dicitur, quod conscientia peccat, iudicium in se ipsum
aut verbum. **Th.**

Et prima pars est: quia cum dicitur licetualiter actum sive, non
prohibet, ut est in se ipso, & ut hic & nunc volens à ratione propositum; sit tunc,
ut ratione errante iudicante committat peccatum in temperantia, iudicante
inquit prae se agens dominium à jejunium, si videtur.
si v. conscientia errans dicitur se peccat veniale sinistra manu aequalis habet
se aspergere, id agere aut solum veniale.

Secunda pars: quia si agens fieri potest ut id, quod si se dicitur
lex, sicut peccatum mortale; si conscientia, sive vincit liber sive
vincit libelliter iudicet in peccatum mortale, levare per se, levando
peccatum mortale, & contra si conscientia, vincit libelliter errans ex se
aliquid in veniale tunc, quod aliunde, & in se mortale, peccatum mortale,
si actus dicitur in illud peccatum: sive vincit libelliter errans, iudicet,
quia vincit libelliter ignorantia tollit volens, in se si se vincit libelliter
langue.

Quaeres an sit mortale & veniale, supra confitendo peccatum
in confiteo capital & malum, in distingo an mortale sine veniale

Primo est Navarrus, Lopez &c. existimant opinionem contra
auctoritatem & rationem fore in peccatum veniale, et quod in
confiteo malum grauius, quod in mente quod in genere duntaxat illud
iudicat: aliter vero similitudine habere, affirmat quod mortale
Ista Azorius, Sanchez &c.

Eae e: quia licet absque premeditatione de gravitate cognoscitur culpa
voluntas torrens obijcit se periiculo peccandi mortali ferre.

De. Et do si confiteo errant dicitur, in eodem mortale, aut veniale, dicitur
definire in eponendo certam peccati speciem, hanc actus in eodem peccato
ad vltimum verbum huiusmodi in hoc ipsum elicitur, in hoc speciale peccatum
ergo veniale dicitur formaliter contra similitudinem, quatenus modum vere supra
tracl. 2. sect. 3. q. 3. dicitur, Subum quoque generationum vult brebe &
honeste agere in actum huiusmodi ex eadem specie promouentem,
quoniam mortale ferre semper defferat certa peccati huiusmodi.

Conclusio etia: Actus volitis et conformi confiteo omni
biliter erranti semper in honestis & malis e: si se qdo. p. the. Definitio.

Eae e: quia & ostendit hanc confiteo malum e: & ignoras in eo uisat
ultraprobabiliter: alios iudicium Christi inculcati aut ipsam, eodem ignorauerunt
et illam Christi iura christi. 2. o. h. cognoverunt, et quod in omni
glorie crucifixi fuerunt.

Sicut rursum si: quod se qdo, quia ratione mea si auident contingit,
et volitatis, erranti confiteo concordans in peccato, quod tunc fieri potest quod
ostendit de se in istis casibus, & liberat, v.g. si confiteo dicitur, ambularem
sub mortali arbitrio, aut sciret hinc profecto et quod caperet: hoc n.
asi in peccatis, omittendo ambularem, et auidento tunc, quia error ipse et
confessio in eam partem sit, ubi nec peccatum nec peccati species habet.
Sanchez.

Conclusio 4ta dicitur velle conformi confis inini^{te} erranti
 simp^{le} morale bonis. Peruenit ubi. no^o rudo, & rufum con.
 4ta 2^a: quia actus velle confis bonis, q^o appellat veram rationem
 honestis; & in hoc casu prout itatib^{us} veram rationem honestis, velle
 appellandam q^o actus velle erit bonus. Ne refert, q^d itatib^{us} illam
 rationem honestis otio inhabili & absurdo applicat: q^o hoc applicat
 male facta solum denotat errorem in actum, & q^d in inculpabilem,
 in in velle.

Dices. Omnis actus, morale bonus & honestus, a p^{ro}bet^{ur} conformi
 sit rebus bonis, quod est actus hinc iudicium prudentie evidens; ab q^o iudicium
 confis et iniquitate errantib^{us} n^o est rebus r^{ati}o, multo minus iudicium
 prudentia evidens, hinc, q^d velle est evidenter verus, q^o

R^{es}. concessa majore nego^o mi^{hi}. q^d ut illud, adverte, confis in
 in velle errantem in velle. Adplex^{us} iudicium, velle erit, hinc
 in rebus, videl. primum iudicium prudentia de uno otio.

Alterum in velle, hinc in obliquo, iudicium anregio in seculatibus
 de alio otio falso. Jam igitur hinc ego hoc parlatu^o hinc
 confis errans: quantum in velle, & aliter q^o parte
 actuali iudicij practici est r^{ati}o rebus, & actus prudentia, in hinc
 ac confis rebus, a quos prout solum distat accidit, q^o illa
 hinc errorem seculatibus, q^o r^{ati}o in velle, hinc velle
 hinc seculatibus q^o practici erroris hinc q^o p^{ro}bet^{ur}. Peruenit
 ubi. q^o s. i. n. b. q^o. velle q^o arte b. Eth. c. 2. & q^o.
 ths. j. 2. q^o s. 2. a. s. ad q^o s.

Ego hinc concludo seculatibus.

q^o s. i. n. b. q^o. velle q^o arte b. Eth. c. 2. & q^o.
 ths. j. 2. q^o s. 2. a. s. ad q^o s.

Etto^o evidens in p^{ro}bet^{ur} q^o ad maj^{or}em motu existendum, & q^o
 velle confis q^o matrimonium est nullum, q^d conjuges inini^{te} ignorant,

negant sine scandalo legem; hinc autem hinc ubi, sine, ac sine f. mitti
ut minus debent reddant. Henriquez & alij.

Ita leges alij precipiunt, qd. subditis ininvicibilis, sub abilitate
in e. obedientiam, quia hoc magis oportet obedire, qm. hinc. Hinc q. no
certa e. aut leg. divina, ut parcamus nra. confusio. qd. ipsum tradit inno
centio. c. 1. De penitentia. Quidem docens: qd. hinc. licet de hinc
impedimentum dicitur maritij, qd. in in fine ex parte p. bare n. pt. de q.
ajudice p. hinc. qd. debent reddere, in peccatum judicij, de confusio magis
obligati. Siquis in p. hinc. auctoritate hinc. qd. error ininvicibilis
& deponendus.

Ita qm. factum ex ininvicibili errore confusio, judicantij de bono,
p. re ipsa malum e., in sum ex parte a. p. hinc, de et a. bono ac honestum
hinc. vitiis honeste, sub e. hinc. p. hinc. motivo appetente ex parte, v. g.
Joseph ratur, de obligatione jurjurando Galilaonibus, p. hinc. ex parte
alium religionij. Joseph q. d. Egypti v. obsequium arbitratu hinc. hinc.
mentis p. hinc. factum ultra, ex parte hinc. alium caritatis nra. hinc.
Hinc v. e. no. virtum sup. ma. lation, que requirit honestum obli,
in solum ex parte hinc. de re ipsa hinc. hinc. non hinc. Lutheranus certe
& infallibiliter judicet Lutherana religionis e. curam, hinc. hinc. qd. e.
hinc. de hinc. v. e. hinc. ex parte hinc. fidei divinum, qd. requirit obli. re
ipsa v. e., de hinc. reseratur.

Conclusio 3. Ta. Confusio ininvicibilis erroris obligat vobem
negative solum, ita videl: abstinere a facere contra ipsius dictamen, in
aut obligat positive, ita videl: ut tenentur facere qd. dicitur: confusio v.
ininvicibilis erroris, obligat vobem utroq. mo. Hinc v. d. 60. c. 2. n. q. 6.
Quid idem in re ipsa intelligunt isti auctores, qui cum Bernardus dicitur, v. e.,
ut hinc. confusio hinc. qd. e. v. e. hinc. hinc. de hinc. obligandi: ininvicibilis v.
& obligandi & obligandi.

intra pars potest a jure concludere. Sed pars confit
 etiam; ubi expeditur vobis, quare si postine conformiter confite
 dicitur erranti. Si autem pars dicitur, quod confite impenitenter
 errans et hoc est, aut certe in dicitur deponit, quod et dicitur vobis, ubi
 illam facere, quod est malum. Et dicitur postine dicitur illam facere, quod
 in general vobis dicitur illam quidem, quae aliquis sine ulla sua culpa
 necessitate ad peccatum simplex dicitur quod hystoriam, quod est aliquid simile.

Conclusio 6ta. Aliquo gratia est peccatum agere dicitur
 confitemur immittit errantem, qui agere contra illam: aliquid gratia
 est agere contra illam, qui dicitur illam. Bernardus, Hieronymus. 220. Vapil.
 hoc est: non si V. q. confiteamur immittit errans dicitur hoc, verum in
 hunc modum a Bernardus ubi dicitur aliter, quod a lat. conuincit, quod
 ille gratia peccat, quod est, quod agere, si faciendo contra confitemur vobis,
 qui si faciendo dicitur confitemur mentibus, et non peccat vobis, et
 si dicitur mentibus, committit homicidium mortale.

Superius si eadem confiteamur dicitur homini fore veniale peccatum, nisi
 autem autem fuerit, ut inde elemosinam det, et si fuerit dicitur confiteamur
 peccat mortale, et si fuerit peccat veniale.

Conclusio 7tima. Confiteamur errans aliquid vobis obligat,
 qui peccatum fuerit, et apparet; aliquid vobis obligat peccatum
 fuerit, qui confiteamur errans, ita apparet ut magis sit peccatum contra
 illam operari, qui contra istam; et dicitur conuerso. Nam hic potest
 regula statui, et iuxta modum substatum dicitur dicitur e. Ita
 vobis. Dubio 6. c. i.

Arguitur 1mo. Si vobis contra agentem confitemur
 agens, dicitur ab illa discordans peccat, et peccat, si dicitur conuerso,
 debet non est si dicitur discordans illam, in se, si dicitur omittit, et si dicitur
 peccat, et honeste agens: et qui concordat confiteamur erranti, si dicitur
 discordans: quod.

Quod cum honeste agere, & dignitatem aut diffinitam ad consuetudinem fugit
 Et quanto magis, & magis prudenti & honorabili quavis a fugere a bono
 ubi agere sit agendum, attamen si boni fuga a peccato e fuga: non
 sapere dum quod fugit a bono male, immo et in alium extremum jure dicitur:
 Stultus dum vitant vitia, in contrarios currunt, & solum est, quod dicitur
 prudentibus, que in p[ro]fanti capi in p[ro]ficient, et concedantur cum errantibus
 confusio autem dignitatem, & ut bene sit, & concordiam fugiamus,
 abjiciendo errorem, qui ex ipso, quod similiter libere in vobis e, per
 arbitrio deponit, et sic dicit.

Arguitur eto. si durante errore vincibili voluntas ob
 libet, & eligendo penam, legit illam et capi, ita fore p[ro]p[ri]am,
 & merito peccat.

Quod. Et hypothese durante vincibilitate & voluntate erroris, fore voluntatem p[ro]p[ri]am
 ubi legem composita merito peccat, n[on] ita fore p[ro]p[ri]am absolute, & in p[ro]p[ri]a
 dicitur, & hoc ad id n[on] merito peccat: Etiam affectus, & significatio voluntatis
 & liberi & voluntatis, & n[on] tamen merito. Vag. dis. 60. n. 6. b. arch. cit. n. 12.

Arguitur eto. contra dicitur Tholzi, conscientiam vim,
 libenter errantem, in quidem obligandi, & tamen ligandi
 vim habere: ad quid ego ligabilis voluntatem, nisi ut illi
 conformis sit, aut conformis?

Quod jure iuxta aliquos, conscientiam vim libenter errantem
 & ligare, & obligare, n[on] idem positive, ut sicut
 ipsam sequamur, sed Negative, id e, et contra eam
 non agamus. Vag. cit. c. 2.

R. 200

Pro hoc. si qd. libet alij obrem legel. Obligat confusa errant, verius
 videtur, illam vere esse legem, neq. obligare neq. legare attinet, hic
 ad concordiam cum illis, sicut ad d. concordiam: quia cum, ut
 fuit, penes vobis, male videt, sic aut. ferre, qd. ad alterum
 horum confuso obliget. **Nota** est d. ubi. vere & p. confusa
 in illis errantem non obligare: non sunt, qd. a prudentia fuerit
 & equitate dicta, ut hoc, qd. est: revera aut. iniqua, haec
 ita est, fuerit & simulata, iniqua obligat, ad patet in h. articulo.
 Interim h. in negamus vobis obligari, ubi d. concordiam, & concordiam
 cordiam confuso, & d. iniqua, hanc obligatorem non habent in
 confusa, qui a d. iniqua fuerit, & est a p. confusa
 vobis d. iniqua, cum iniqua error vobis veritas. p. d.
 qd. utrum aut. moralis, ut sit bonus, debeat conformis
 conformis confuso d. ubi.

Quaestio III.

Utrum actus moralis, ut sit bonus, debeat
 esse conformis vel difformis conscientiae
 dubiae.

Notandum primo. dubium praedictum non in incertam
 opinionem, ut vultur, sicut, & h. articulo, neq. p. d.
 contra illi, ut iniqua fuerit, quod ego vobis p. d. vobis
 veritas apparet, sicut, qd. vobis p. d. iniqua rationum occurrat,
 quod omnium, ut iniqua fuerit, sicut, qd. vobis p. d. iniqua.

Notandum secundo. dubium praedictum non in incertam
 opinionem, ut vultur, sicut, & h. articulo, neq. p. d.
 contra illi, ut iniqua fuerit, quod ego vobis p. d. vobis
 veritas apparet, sicut, qd. vobis p. d. iniqua rationum occurrat,
 quod omnium, ut iniqua fuerit, sicut, qd. vobis p. d. iniqua.

similitudo dubital, utrum factum dicitur dicitur sit, et hinc moritur
dubium practicum, quoniam e, dicitur an ager, hinc, ut dicitur, hinc
fieri potest, ut ne.

Notandum est. Dubium in morali. rursus alium
juris, aliud facti. Dubium juris simulativum e, si dubitas,
utrum lex existat, precipiens v.g. in Prefecto S. Petri, jenuat.
Dubium juris practicum, utrum tunc & nunc licita sit hinc bina
refutatio in eadem sequitur.

Dubium facti dicitur, si non ager e, in bono studij, utrum sit
impossibile de opere faciende, quoniam tunc sit a me v.g. factum opus propter
aut prohibita.

Notandum est. Dubium aliud e de rebus, ut dubites
an hic aut ille contractus sit licitus, an ad talis mibi licita sit?

Aliud de Personis, ut si dubites, an tibi hic generavit, an
vicio abiecit, sit contractus.

Notandum est. Aliud dubium e negativum aliud
positivum. Negativum e, quod per neutras partes habet
sufficientes rationes, ut opus possit ab illa a seorsum elipere, ut si dubites
an area maris parca sint nec ne. Positivum e, quod tunc
per auctorem dicitur. suare &c.

Notandum est. Dubium aliud e discretivum e
pote ratione, aut auctoritate legum morum, ut reddendos duos
vel viros prudentes. Aliud indistinctum, quod bene quod
e ad heret legum morum rationibus.

Conclusio prima. Practica dubitanti nō de bonitate
aut malitia agens, quā quā agit, sed solum de maiore faciendorū
honestate; licet de agere et omittēre quilibet licet, de quibuslibet
est eūdem omnino.

Et ad e: quā eūdem dubitacō verfab solum circa maiorem
honestatem, de maiore honestate agens, quā p̄ se agere nō fore nisi
honestam.

Conclusio 2da: Actus moralis, quā ex eorum
confusio practica dubitanti de agens bonitate et malitia, semper
honestus et malus ē, eūdem ob rem, ut voltas recte agit, necdē ē,
eūdem agens p̄cedat certum et determinatū aliquid dictum, quō
iudicat hō, ut, quā agit, hūc dicitur recte honeste agi, aut quā
omittit, recte et honeste omitti. *Valentia Tolet. 2. diff. 2.*

Prig. punct. 4. Beati:

Et ad e: practica dubitans an agendo p̄cedat ne re obijctis
p̄cedat p̄cedat, quā aut anal p̄cedat, p̄cedat in illis. *Cal. 3.*

Conclusio 3da: Actus moralis, quā ex honestate, bonitate
aut malitia eūdem confusio speculative dubitanti de bonitate aut malitia
eūdem, dūmodo practica sit certa et determinata: ut h. Petrus
dubitat speculative, an bellum sit p̄cipi sit iustum, practica
aut determinata, p̄cedat se obedire p̄cipi imperi, quā dicitur nihil de in,
iustitiam imperij constat, hoc cap. honeste facit obsequenda
Molinae loc. j. de just. Tract. 2. d. 1113. Vazq. Lar. 2.

Et ad e: quia p̄cedat regle eūdem hūc nō ē iudicium illud speculative
et practica, quā certum sit an p̄cedat, recte agit, voltas ei se

confirmando.

Conclusio 2^a Quod si confusio speculative ita
non consistat dubio & anxijs, sed requirit interim iudicium practicum scilicet
de honestate, an ultra polum fieri possit nec ne? Et dubitanti de
iure occurrit, quo possit idem opus absque peccato committi, & obligabitur
admittere, alioquin si agere perreperit, peccabit. Pecca. tra. j.
c. 4. q. 8. n. 5. cum iuris & carbar.

Edo e: quia cum hoc modo dubitanti nulla iusticia practica
ad sit, q. b. animus indubito, in seipso quo speculative dubitat,
hinc prout dubio, si operando, et ponit se periculo peccandi, & hoc,
quod alij dicunt. Nunquam fas est operari absque confusio practica de,
hominibus.

Conclusio 3^a In ai speculative dubio manifesti
e: iuris de male faciendo, quod in hoc post debita de iudicio q. an
si debet dubio, in mo prout ante q. b. & sub peccato beneq. formare
sibi consuetudinem de operando de iure dubitorem; si in post adhibita
diligentia s. ad qm q. b. q. hoc statu obligat. De operando minus
tuta parte dubij occurrit practica certum, aut factum p. tate
p. iusim, in q. dem sufficienter ad experimentum dubium speculative
alio sufficienter ad hoc, ut prudenter possit tibi confiam de eligenda
minus tuta parte, & honeste querens, et si relicta dubio parte
minus dubio fuerit amplectens. Ita Sotus lib. 2. q. just. q. 3. n. 2.
San. Henric. Henric. & iuris iuris confessorum & scolasticorum.

Observandum nōc haberi per se illi illam, de qua
 enim, etiam ipse dubitanti constat, quod si ad unum quae
 nullum foret solum periculum peccati, aut quod quod in proprio legit,
 et magis malum esset, pro ois neque e, in alterutrum ex duobus
 non videtur. Et contra pars dubij minus habet, in se,
 que in opus de iure solum fert, aut acceptabile periculum peccati, aut
 certe majoris mali collati ad alterum minus malum, V.g. in dubio
 facultatis de hodierno jejuniis, habet e & jejunem, si n. certus sit
 me bene autem, si illud inter duo per se in comparatione, quae
 alterum hic & nunc sibi peccato eligendum, habet e eligere, si tunc
 obligans. Hoc observato.

Ad prima conclusio: nota qd facultatis seu de jure seu
 de facto dubitanti propter nullum periculum, merito e, qd faciat
 parti minus habet, qd id e, qd dubitat ex ipso, qd propter solum libet
 notitiam aliam pendens in libet, quo formel sibi confians quando
 in favorem minus habet partis, qd in dubio non relinquit obligabit
 amplecti dubitanti: nam si habet ille dubio facultatis, facti
 e juris, n. p. a omni periculo dubitans de gravitate opus, aut de
 periculo peccati. Unde Pontifex in jure canonico capto ad
 audientiam de homicidio, capitulo hyscei eodem titulo de capitulo
 sapienter inculcat illud axioma in dubijs habet pars e
 eligenda.

Ad secunda pars: quia miles facultatis dubitans, an
 bellum prosequi sit justum, n. nihil omnino libet militari, nisi
 habet expressa in capto, qd capto. 23. q. j. Et in ratione peccati

vultu huiusmodi se in militaria, qd in dubio huiusmodi, n. de offi. obli.,
 gatur ad partem huiusmodi.
 Obi. idem de aliquid qd si in dubio qd de huiusmodi huiusmodi
 pars e eligenda. Sequere huiusmodi. Possorem bono fidei
 si huiusmodi dubio huiusmodi, an res possit sit aliena,
 maneat post adhibitam sufficientem dispensationem ad huiusmodi
 huiusmodi cadere possessione, & rem alteri restituere, qd huiusmodi huiusmodi
 ad huiusmodi iustitiam: I haec e falsum, & contra eglam iuris
 65. in d. de. In pari delicto, aut eoa melior e con.
 dubio possid. erit. Sequere huiusmodi cum, qui post mortem
 diligentem huiusmodi dubio huiusmodi remaneat, an emiserit verum,
 nec ne, obligat e ad servandum verum, huiusmodi n. haec e,
 qui contrarium: I effugit huiusmodi falsum: qd qd dubio huiusmodi
 huiusmodi e ad huiusmodi possessor huiusmodi sua. Sequere huiusmodi
 Eum qd bona fide contraxit matrem, & postea incipit dubio huiusmodi
 huiusmodi, an sit validum. In huiusmodi, ne pot reddere debetur
 si neqz et pot petere: I si, post adhibitam diligentem remaneat
 dubio, huiusmodi n. ad fons, & hoc pugnat contra Henric.
 libro 12. c. 5. n. 5. fore. con. de.

Obi. city jono in qto ad huiusmodi huiusmodi. huiusmodi
 huiusmodi huiusmodi huiusmodi, cum, qui aliquem percipit & possidet huiusmodi
 an alteriqz vulnere suo dicitur, debere se gerere q irregulari,
 & ad huiusmodi: quia in dubio huiusmodi huiusmodi, pars e eligenda: qd huiusmodi
 huiusmodi huiusmodi huiusmodi definitis.

Primo nota est: in re dependente non excludit obligationem
 predictam capitulum, non navarrus caput 12. art. 1.
 bonum habere maxime in foro externo, in hunc finem non negans
 et in interno obligare. Constat autem, multos valde
 prode capite hinc inde exquirere a vna conclusione, & separandam
 obligationem horum capitulum, et debent exquirere
 denique. Sane et art. 1. eto in dubio, hinc inde, sed alijs irregulari-
 bus negant. Unde nec ipse videtur amodo obligationem
 concedere illis capitulum.

De hoc autem fuerit Tom. 5. d. 40. sect. 6. n. 9
 & tract. 2. de relig. l. 1. c. 5. n. 17. haec duo capitula
 leg. de irregularitate oritur ex homicidio, in qua vna
 legem positivam alijs & peculiariter, quoniam alijs casibus a iure
 in expressis minime reperitur; non sicut ius canonicum
 potuit statuisse irregularitatem ex homicidio, etiam potuit et
 statuisse, ut homicidium dubium sufficeret ad hanc irregu-
 laritatem contrahendam; quod hoc constitutio, quoniam
 ad hoc respectum generat et alijs, deinde in ad alias causas
 dubias, et ne ad irregulares dubias in iure in expressis,
 et excludenda iuxta capitulum, et qui. de sententia
 et com. in 6.

Ad rationem v. qua fundatur capitulum. Pontificum
 ad id ipse videtur arguere: in dubijs hinc inde, prout deligenda.

In hys titulis qd se sufficiunt, ad obligandum hunc in
 eo casu, ex vi solius rationis naturalis, & seculari lege positiva
 additae alius hys rationem moventem, qua pontifex ad
 hanc legem positivam ferendam prudenter fuerit inducitur,
 quia sepe audit, ut prudens naturalis ratio sola non sufficit
 ad iudicium imponendam, huiusmodi obligationem, sufficit
 haec ad procedendam legem, quam ratione huiusmodi obligat.

Obijcit 2o In epte. Invenio de spons. & matris.
 ita ut expositio in his quibus alia sunt, qd certum est,
 hancque tenere debemus, qd.

Ad. Idem caput de leg de dubijs in facultatis seu
 practici, et colligitur ex ipso verbo, & prout non est contra
 nos.

Ceterum haec regula juris si in dubijs tutior pars
 eligenda, si aliquid continet preceptum, aliqdo tm consilium.
 imo qd non continet consilium sed legem, in dubijs prece-
 ptiva nisi aliqdo qd positiva legem, similes ratione,
 qd si audens aliquid constitutum, si hanc illas pars de tutior
 in qua nullus periculum transgressionis necessitas nec moralis
 timor: ita ut minus tutior, in qua periculum transgressionis
 significans, d tm moralis, adeoqz inutabilis timor, ut si per hanc
 tutior non apponit ei, qd de periculo sum preceptum, seu preceptum.
 De i, qd e simple tutior, sicut comparatione apponit positivis suo.

Quare si quis dubius heret hinc inde inter Liberos & minus
 Liberos, hoc sensu ille in dubio heret, ex opposito sine sub
 pto Liberos eligere, nec eligendo est minus Liberos gerere,
 Liberos hinc & inde ponit se periculo transgressionis factis
 seu pti; & hinc Comaely & inculpabilij: plerumq; hinc
 consilium pfectionis e, ut Liberos in hoc sensu eligat, n
 qm ad id, ut dicitur in bonis, aut ut vitet, pntia, & ut
 opus convenientius & melius fiat. V. g. si Eubij vobis
 castitatis iudicat se vidisse, & inde castitem servet,
 melius facit, qui si iudicat in favore, & inde materiam
 contrahat. Et hoc continet sensus pphesin
 vobis practica, quia fundat in illo pncipio, qd anal periculum
 peribit in illo: ^{ratione pncipij} ratione pncipij tenemur, n operari cum
 periculo pti, & esse neq; cum consilio practice dubitate
 pntiam qm nra hinc & inde sit bona an mala &c.
 Et hinc illa pars de Libris, in qua nullum periculum pti,
 seu factis transgressionis timet, illa, v. minus Libra, in qua
 sensus hinc periculum pti, seu factis transgressionis;
 adeoq; sic dicitur n oppositely ei, qd e simple Libros
 aut sunt comparatione suo positio: & ei, qd e practice peri
 culosam, adeoq; ei, qd e factis pti.

Quare si quis ita practice dubius heret, inter duos Libros
 tenet ex pncipio Libros partem eligere, & pncipio eligendo
 practice periculosa; Quapropter qd ita dicit minus Libra,
 ut simple n sit Libra, & in hoc sensu loq; pntiam qm

Quodres quam fuit in iuris certis, & publicis
ex qd post eligens ex amon dicitur ad huc cubicum
tunc foare iudicium practicum de quibus parte in iudicibus
R. ca. univ. in ad duo qd genera revocari potest, sicut in alia
qd interna, ex externa alia.

Internas, ut in qd ex rationibus intrinsecis, sicut in iudicibus
et fidei, rem hic et nunc licet ee. Volg. i. 2. d. 68.

n. 3.
Externa sunt auctoritates prudentes, et tunc bonorum hominum
et utilitas possessionis. De auctoritate et ratione in diffinitio.

De possessione quoniam contravenit in heredes, an solent
in meo iudicio illa laud habeat, an ad aliam quod virtutem
meam habendi debet? Proving difficult, solutio fit

Conclusio **Qda**. Potest ee in meo iudicio
et aliam virtutem, meliorem in conditionem possidentis, et si
pari, cui possessio pertinet, et tunc laud, qui appropiat,
et de lege, et de lege positiva, que ex parte alia in alio us
casu statuat, et de de irregularitate ex hominibus dubio.
Suarez 2. p. tom. j. dif. id. n. 15. Sol. Jan.

Qad ee imo. si pda regle laud in meo aliam virtutem
et tunc iudicium hoc in pda, id fuerit pda, qd in meo aliam
virtutem aliam possessionis in pda reperiri, sicut in meo
iudicio si cui auctoritas probant pda pda in hunc libellum se
hoc ee falsum qd.

inj. Pub. non sunt libertas e generalis contractio, & concip
aj mal virtutum, ita de populo: qd. declarabit in voto, in obis
ad meam justitiam, & religionis presbiteri, si h. e. votum reale
votum populo rem illam, qm. g. impletionem voti beneor
a me alienare, V. g. aurum, qm. Dei cultum flavore
& bene e. ex autor. si aut votum e personale, vere popo.
des meos C. aones, e morale jus ad me ipsis, a potes
meas, usq. applicandas, & similib. in alijs. mans.

Pro Dubio facti supra Tomo 2. de religione
l. 4. c. 5. n. 7. & c. 6. Sanchez & trahunt
duos reglas, quarum

ma e. qd. populo e magis ex parte operantur
resq. libertate vobis, & in dubio facti licet sit exans. fili
familiam partem, ad eop. minus d. utom. elige e.
Ex qua regla.

Colligitur jmo: si quis postmorale diligam
frenatibus dubitabit, an votum emiserit & c. uferendum
e n. p. vovisse, ita citati des contra vobis.

Colligitur eto. In dubio, utrum voviss. an fomicariis, solvibus
in obis voviss. & etc. votum in valore: qd. hae impedimetas long. auferunt
usq. p. voviss.: semper h. p. voviss. exhibita, p. voviss. & p. voviss. aone, ac postea
dubites, an usq. voviss. h. h. voviss. hae n. p. voviss. qd. p. voviss. n. auferunt h. h.
usq. voviss. n. p. voviss. impedite valorem obligationis, nisi manifeste
p. voviss. contrarium, n. n. dubio e. p. voviss. qd. p. voviss. h. h. n. & etc. h. h.
Deare h. h. ut.

Colligitur eto. In dubio an filius familias, p. voviss. votum
p. voviss. qd. p. voviss. d. voviss. an n. p. voviss. qd. p. voviss. h. h. p. voviss. h. h.

ex plerisque suspensio. Quia, ut jamdudum e videmur, et in iudiciale arguuntur
Quia favori seculi amplexu, et saltem vobum servatibus et hinc et inde
Tandem favori reverentia ad religionem et divini cultum, et in talia vota
fuisse frequentem, et nonnulli consuetudinem sibi, ut servari possint.

Et quum hec possessio sit penes vobum, et magis penes vobum,
et in magis penes Gabrielem, aut Theodorum, qui penes vobum. Ita cum se
Ista fuerit.

Colligitur. Ibi non in sabbato v. g. dicitur, aut ibi est
hora duodecima, recte, adeoque non inierunt dies dominum, et hinc in
posse concedere carnalis, et possessio h. e. et prope, cum in sabbato sabbatum in
diem abstinence, et durante dubio an transierit dies sabbati, manet
dies sabbati in possessione.

Etia regula. Quando possessio est in possessore, et non in parte
seu libertate vobum, et magis ex parte dei, religionis, voti, obligatio,
contractus, et. Et in dubio facti benehaveris, et prope tutorem partem
eligere. Ergo pro regula.

Colligitur imo. et si certus sit de principio vobum aut
juramentum, debet ibi de velle voti aut, ut vultis, ex parte vobum
et infirmitas, an sit levis, an sit durus, an iam mutabilis. Cum, quum
obligati ad promissionem obligati sunt et tunc referuntur, non hinc
in solum in speculativo, et ad in practico dubio et vobum, an res promissa
aut jurata sit levis, tenentur ibi se gerere, et interim vobum nec possessio
observare, id est exequere, nec ab hinc quodere, quum qui adhibere
magis diligere, dubium practicum repellere, hoc in parte non hinc sit
opari. Et deinde non sit in parte pupis, ne sit in parte auctoritatem, vel
dubium practicum removere, benehaveris in parte aut inter partem et pro,
late vobum. Denique hinc hinc hoc vobum vobum vobum, et imple
et omnibus: vobum et vobum in tali sabbato ad imple vobum, non hinc
sibi, promissionem, iudicium, et: quum, ut in benehaveris et pro hinc in obligati
ad imple vobum, eo quod sicut hoc vobum in parte promissionem,

que uero p[ro]p[ri]a sunt i[ur]i & eor[um], que p[ro]p[ri]a dubia sunt.
 Obijciunt. In dubio iuris p[ro]p[ri]a dubitans minus libere eligere ut
 sit in possessione libertatis, q[uam] si dubitatur a re p[ro]p[ri]a ea fuerit ma[gi]s libere
 nec ne, hoc dubium iuris, uidel[icet] an p[ro]p[ri]a lege an contra legem. q[uod] &
 de un[de] d[omi]n[ati]one majoris de dubio iuris q[uod] de h[er]e[di]tate. In quo nodum
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a dubitans amplius possessionis, in quo seruo regis minus
 non ita q[uam] amens p[ro]p[ri]a factum, in quo dubitans possessionem libere
 an sit q[uod] p[ro]p[ri]a acquiritur, dicitur de h[er]e[di]tate dubitans, iam in uersu
 in maiori p[ro]p[ri]a dubitans, q[uod] ex dubio p[ro]p[ri]a.

Colligitur 200. I, ubi ex parte operis p[ro]p[ri]a
 certe obligat ad aliquid p[ro]p[ri]a dubitans, t[ame]n dubium oritur, an ei
 obligationi iam fuerit satis factum, h[oc] dubio libere p[ro]p[ri]a
 in eligendum, q[uod] h[oc] op[er]is in p[ro]p[ri]a et in possessione libertatis
 Itaq[ue] si dubitans, an hodie has horas canonicas q[uod] solentur, p[ro]p[ri]a
 adhuc reitare, nam p[ro]p[ri]a obligat q[uod] hodie dicitur et reitare
 & in possessione, quidam dubitans an hodie dies solentur
 defuit.

Colligitur 201. si femina uocat femore p[ro]p[ri]a
 uirginitatem, & postea dubitatur qualem in uocando habuit uirginitatem
 oritur, an facta. limitant uolum ad solam negationem iure uoluntatis
 an ex latente ad negationem sui actus uenerit, in p[ro]p[ri]a alia
 eligere uirginitatem h[oc] m[er]it[um] adhuc obligat uoto adhibendo
 imponendo alios actus uenerit, q[uod] b. amitti p[ro]p[ri]a uirginitatem, h[oc]
 adhuc ad e[ss]e. Ita uim p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a.

Nam uolum uirginitatis absolute prohibet includit uolum casu h[oc]
 p[ro]p[ri]a sine limitatione, nam h[oc] expresserunt h[oc] uolum
 restringit ad solam negationem iure uoluntatis, & uirginitatis p[ro]p[ri]a
 omnia tollit sui sui obligat imponendo.

Colligitur 202. q[uod] dubitatur ad ex p[ro]p[ri]a h[oc]
 ab e[ss]e, aut

In hisse parte abstinere ab eis mib. : ga te p[ro]p[ri]am p[ro]p[ri]am p[ro]p[ri]am
 abstinere in possessione; negativum n. e. de p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 dicitur, donec constet de p[ro]p[ri]a abbe.
 Secus q[ui] dubitat, an ex p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, talis n. in locis p[ro]p[ri]a
 junere, de iure de p[ro]p[ri]a, cum p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 vum, et obliget p[ro]p[ri]a eos, qui tractare s[un]t p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a.
 Ita Sanchez. 2. disp. 4. n. 34.

Conclusio prima: : dubia sunt in meliorem partem
 interpretanda. §. 1. de 2. §. 60. a. 4. de f. August. de f. m. §.
 Haec conclusio tenet de dubiis de personis, quae ut intelligatur.
 Advertendum, interpretacione de p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, aut
 positive, aut negative. huius aut Practicis, aut
 speculative. Et non dubium de p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 Interpretari in meliorem partem positive speculative et p[ro]p[ri]a
 hinc ostendit eum, de quo, etiam in alibus sit dubitatur, iudicium
 p[ro]p[ri]a. Et Interpretari in positive practica, si eundem tractat
 velut p[ro]p[ri]a. Interpretari in meliorem partem negative practica,
 hinc ostendit eum, de quod dubitatur, in tractat huius improbum. Denique,
 interpretari in meliorem partem negative speculative, si
 si eundem etiam iudicet in improbum.
 Denique, si de persona aliqua dubium occurrat, hinc positive hinc
 negative, in obligari illud in meliorem partem positive
 si seu speculative, seu practica, si interpretari, ut nimirum illam
 hinc de re, iudicet, positive donec tractat, et completari huius p[ro]p[ri]a:
 p[ro]p[ri]a n. Sanchez, iudicet & eorum suspensio. Ita Mal.
 2. 2. de iustia. Tract. b. c. j. d. 4. §.

Interdum et unum de eisdem dicitur, recte potest dicitur de hoc signo
 v.g. occurrente in sylvas, & quondam, ubi hypotetici in debaricam
 partem interpretari, in qdam ut iudices illum laborem, & in iudicij
 eorum tibi cavendum est, perinde ac si dicitur de eius fides:
 Non in hoc casu, nec iudices positivae simulatione malum de
 pmo, nec uterque positivae veritates de eius fide, & solum
 uterque prudenter ac iuste avers tibi a damno, ita plurimij.

Si v. sit sermo de dubij in meliorem partem inter probatione negati-
 va iustitia obliget, ut illud semper interpretari positivae in melius,
 hoc est, ut ostendat hinc simulationem sive positivam, sive negativam
 illud sit in brevis hinc, tunc vere & recte interpretandum, hoc n-
 vel pmo inferre injuriam.

Sed quid de interpretatione negativa simulatione? Jametq. res
 intrinseca videtur; tamen nobis hanc implet, virtute iustitiae ve-
 ritem obligari, ad dicitur positivam sive utriusq. ajs p. lib.
 rationibus. In melius inter probationem negativae hinc,
 latet, & tunc potest utriusq. assensum suspendere, & neq. p. lib.
 neq. in probum se cogitare. Jacob. Biderman. Thesi-
 q. de conscientia. p. 5. An actus moralis, ut sit bonus, potest
 conformari conscientiae opinanti.

Quaestio 5ta

Utrum actus moralis, ut sit bonus
 possit conformari conscientiae
 opinanti.

Notandum in hoc. Differre propinquantem coram a debilitate
quod hinc neutri parti contradictionis a sententia possit: illa vult certam
partem a sententia possit, vult, et rationes probat, quae debet ambigere,
quod in ita certo & clare quoniam non est formido partem possit.

Notandum 200. Opinionum publicitatem notandam est in eo
plurimorum opinionum, aliquid vix ultra foret opinio et heresia, quod
in foret publicis, et ex se indubie, quod in ita certis publicis.

Singuli autem sententias possit, simul tunc a sententia
quod in ita certis obtineat. Et non est ratio a sententia
quod in ita certis sine ulla auctoritate, quod in ita certis, quod in ita certis, quod in ita certis.

Notandum. Cuius auctoritates auctoritates
has Theologorum: Cuius auctoritates auctoritates, aut Novarum
quod in ita certis septem electi auctores, quod in ita certis, quod in ita certis, quod in ita certis.

Notandum. Cuius auctoritates auctoritates
quod in ita certis septem electi auctores, quod in ita certis, quod in ita certis, quod in ita certis.

Notandum. Cuius auctoritates auctoritates
quod in ita certis septem electi auctores, quod in ita certis, quod in ita certis, quod in ita certis.

Notandum. Cuius auctoritates auctoritates
quod in ita certis septem electi auctores, quod in ita certis, quod in ita certis, quod in ita certis.

t bonus
entia

siue illa prima ratione sibi se opponens, qualis in eodem libro
relata & merito reprobata & diuina 3. p. tral. q. 1. ca. 1.
lucine 10. q. adultera in uitandam infamiam abortum
pauit procurare, q. sentia admissa, plurimos ad abortum
pauit procurare, q. sentia admissa, plurimos ad abortum

Notandum 2. dicitur. Differre haec duo: confusio practica
opinionis: & opinio practica p. b. l. Non opinio est aspectus in
formam in approposito, q. esse huius & non sit huius & aliter.
Confusio opinionis practica est huiusmodi iudicium confusum in
applicacione praesens opinionis ad particulare opus honestum,
aut primum huius & non huius excedit & mittitur.

Notandum 3. dicitur. huiusmodi iudicium primum
duos inter se contrarias opiniones praesens, ut si veras aut
si falsas, & praesens nos iudicare ambos in se oppositas
& alteramque p. b. l. & alteram p. b. l., & alteram in p. b. l.

Notandum 4. dicitur. Quoniam in eadem opinio, q. practica
practicabilis an se habet, q. habet, & aliam multum differre
inter se opinionem aliam p. b. l. & huiusmodi: Nam duas
opiniones huiusmodi, q. sunt mirum p. b. l., q. sunt mirum
habet: E. g. p. b. l. in iustos bonos auctores p. b. l.
& opinio, q. est approposita, postea sacerdotem ultra p. b. l.
morale q. p. b. l. p. b. l. p. b. l. p. b. l. p. b. l. p. b. l. p. b. l.
at certe huiusmodi merito reprobata, huiusmodi p. b. l. celebratur
p. b. l. huiusmodi p. b. l. p. b. l.

Quoniam p. b. l. in hac opinio, an huiusmodi p. b. l.
huiusmodi mirum p. b. l. huiusmodi p. b. l.

Conclusio 1^a ma. Voctas ut bene opat^r in p^r p^r q^o
conformari opioni in p^r b^r. Ita Beza. tract. i. c. 1. q. 9. n. 2.
cum opioni d^r certa.

¶ 2^a q^o q^o in p^r b^r opinione per se n^o p^r t^r omni iudicij practici
p^rudicij. 2^a demerarij lege. Qui n^o opando se hali opinioni con,
formet in p^rud^r onder demerarij, & male agit.

Dicitur e^o p^r p^r se glo. / am si q^o ex ignoracia inuincibili iudicet
eiusm^o opinionem ee p^rblem q^o audens fieri, ubi se conformando,
n^o ageret demerarij, quia confus, inuincibiliter erranti, possumus, aut et
domus conformari: sed si inuincibiliter erret, in p^rca, q^o alibi dicta sunt.

Conclusio 2^a ma. Voctas opando contra q^o p^rudicij, confus
practiciam, huc danda illa vera huc falsa sit, huc demerarij huc
p^rudicij d^r determinatas, p^rudicij n^o faus alij, p^rudicij volles opando
contra confusiam rectam aut errantem. 2^a p^rudicij p^rudicij
conu^r cum S. Tho^a. ¶ 2^a q^o ex iudicij conu^r conu^r.

Conclusio 3^a ma. Trias autem concordans confus q^o p^r b^r e^o bonij
Ita conu^r Tho^a cum S. Tho^a quod libello de heres a. 13.

Ead^e e^o: Quia opinio p^r b^r p^rudicij practici, & e^o recta
rationi conforma. ¶ p^r b^r aliquo p^rudicij.

Conclusio 4^a ma. Sedo Dae opiniones, versantur circa
i^o p^r b^r bonum p^r b^r p^rudicij, 2° p^r b^r illa in versantur
circa honestatem aut turpitudinem facti alij, p^r b^r inu^r
p^r b^r, inu^r p^r b^r lura respectu boni p^r b^r p^rudicij, huc lura: ¶
p^rudicij alij dicitur, turpitudinem leg^r factum p^r b^r p^rudicij huc
in p^r aut p^rudicij: Eulie, aut p^r b^r arde, aut huc alij p^rudicij

et conquitur ut sit - Joh. Naver. in sum. 227. n.
 289. et lo. figs. de penitentia subit. et alij.
 Eo jura partis est: Quia ut aitur fit honestus, &
 bonus, necesse est, ut concordet cum dictamine recte rationis;
 sed dictamen recte rationis precipit in factis, quae, verquunt in
 reverentiam laicis, & in detrimentum proximi, quod est ex
 charitate, & justitias operans beneque avertere, ut quod operetur
 bonum proximo utilia, & reglas artis, aut sanctiones
 juris, quod. *Hinc*

Colligitur, quomodo licet sit, facultative

hinc de Pore, pater est opinionem, quod a spiritibus Valer. V. g. Baptista collat
 fabulas sua: Ego de Baptista in nate Geni horis Chronig. et h. & praes.
 deus et utroque. Illud ubi est in proximo p. dicitur facti ubi, cum sit auctor
 p. dicitur dicitur, factus cum injuria laici Baptista & p. dicitur dicitur
 p. dicitur licet & medio adhibere quod est remedium, quod p. dicitur morbum p. dicitur
 ubi utitur et adhibere. Neque j. dicitur licet & fere quomodo
 factum, relictum p. dicitur ob dictam rationem.

Eo de e. partis est in me, quia si se nemo obligat ad vel
 ex parte si aliquis ad ad eligendum compelleretur. p. dicitur
 est eligatur bonum.
 Eo opinio practica p. dicitur quod est p. dicitur appellat quod non p. dicitur
 eligere, & alij, reprehensioe p. dicitur, & quod conformis sit recte
 rationi, atque optimae veritate p. dicitur: Refugit quod quomodo
 licet in practica p. dicitur, & interim in se in concem, quomodo p. dicitur

Ratio: contraria sententia singularis & asseribatur animi iungit; sed dicitur
in ea oportet hunc prius, qui agit diffinire in futurum an p[ro]p[ri]e
& et an est in p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e: Quod in re probos q[ui]d viros
futura consistat.

Arguitur q[ui]o: q[ui]o sing[ul]is p[ro]p[ri]e comparata cum p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
in p[ro]p[ri]e: sicut in iungit bonum cum meliori comparatur. Sed rationem
nati q[ui]o est p[ro]p[ri]e sing[ul]is eligere, si aut p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e: h[ic] n[on] eligere
in p[ro]p[ri]e.

Respondeo autem: ut patet in calidioribus q[ui]o: q[ui]o p[ro]p[ri]e comparatur
in calidiori cum septem, n[on] t[ame]n inde desinit se calidum sing[ul]is, q[ui]o p[ro]p[ri]e
fieri consideratum in ratione defectus illius. Sed q[ui]o carebit illi
ori gradu calidioris aut bonitatis p[ro]p[ri]e. Sed q[ui]o dicitur in calidum in bonis,
h[ic] nihil ad rem: non op[er]io ut h[ic] eradem p[ro]p[ri]e h[ic] p[ro]p[ri]e
habilitatis a parte rei, quomo iungit cum p[ro]p[ri]e comparatur, & dicitur
hinc gradum sing[ul]is p[ro]p[ri]e delecto & p[ro]p[ri]e eligibilis.

Arguitur q[ui]o: q[ui]o agit ex q[ui]o ac p[ro]p[ri]e alienos contra p[ro]p[ri]e
opinionem, is d[icitur] deponit p[ro]p[ri]e suam opinionem, h[ic] n[on] e[st] agere contra
suam opinionem; & n[on] deponit, sed q[ui]o agit ex q[ui]o contra
opinionem conficiat q[ui]o p[ro]p[ri]e e[st] h[ic].

Respondeo: h[ic] n[on] deponere p[ro]p[ri]e n[on] ex iungit p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
n[on] t[ame]n e[st] fieri, ut agit contra opinionem, q[ui]o conformal se
aliens opinionem ex iungit, ex h[ic] p[ro]p[ri]e, q[ui]o h[ic] ibas deum
resistat. Sed p[ro]p[ri]e iungit q[ui]o iungit in p[ro]p[ri]e h[ic] h[ic]
agere, q[ui]o dicitur auctoritatem p[ro]p[ri]e q[ui]o aut, n[on] p[ro]p[ri]e h[ic]
agere, iungit n[on] h[ic].

Arguitur q[ui]o: q[ui]o se exponere periculo venandi, q[ui]o
sunt op[er]io n[on] t[ame]n h[ic], saltem ex h[ic] n[on] h[ic], ille d[icitur]

exponit periculo peccandi, go.

Qu. nego mi. ea q. subter opinionem probat, hinc ex simpliciter
hinc ex trip. probat, ut in periculo peccandi, ita ut facta
ip. d. ad summum e in periculo faciendi id qd. malis vel peccandi
in periculo tenentur licet n. e, tenere so. et alijs in a. exponere
da h. prudenter & recte qd. exponat. s. ut sit cum hoc peccat ratione
f. le. n. e. licet.

Requit 4to: sub aliena probat, minus tutam opinionem
in quod profane opinionem prior probat, probat et vir doctor ab illis
tarato confidit in dando confilio leg. alienam opinionem minus
tutam, neglecta propria tutiori: ab hoc videt absurdum go.

Qu. cum Placitum numero 47. dando legem nego
quia q. probat probat, suadet morale dubia, nec
vellem obligat.

Requit 5to: in dubijs tutior pars e eligenda, id qd. veritas
inter duas opiniones probat, veritas in dubijs, go. talis in p. minime
tutam eligere.

Qu. cum Beccano q. 7. de Conn: hoc de ratione in de opinionibus
de dubijs positivis seu speculative, seu practice; imo negat
de dubijs negativis speculative s. ut supra explicitum contra
voluntatem intelligendum: Quare sunt negat in dubijs nega
tivis speculative, ita negat in opinionibus practice e. neco tutior
pars eligenda s. h. qd. in his nullum e periculum peccandi, h.
minus dubia eligat, cum utraq. pars eo modo, qd. probat probat
supponat s. sit dubia in praxi.

Requit 6to: an ad hunc locum habeat allatum opinionem
in dubijs melior e pars posterior. Re. Lauder.

2. dif. 41. n. 20. Non habet in dubijs, positivis, sine quibus.
 70 f. 707. in opinione p[ro]p[ri]a, in dubitali p[ro]p[ri]e &c.

Sed que sunt ostendit **Constitutio** et. contrariis. videlicet et procedere
 in opinionibus p[ro]p[ri]is, et in dubijs negativis, ita ut iudex v. g. &
 proportionali confesione adversarius obnoxio partem litigantis
 se app[er]tetur, p[ro]p[ri]e, aut bene habere rem ad iudicium p[ro]p[ri]e, si
 alteruter sit bona fidei possessor, iuxta hanc reglam iuris: si v.
 mentar sit possessor, bene habet iudex inter partes aequali diffidua;
 cum utraq[ue] pars eque potest fieri bona fidei, h[ab]ere aequali p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]e v. obnoxio ad iudicium moralis, et sit bonus, p[ro]p[ri]e et conformis con.
 scie[n]tia scrupulosa

Quaestio 6ta

Utrum actus moralis, ut sit bonus
 possit esse conformis conscientie.
 Scrupulosa.

Notandum conscientiam scrupulosam ita describi.

Est actus vitalis intellectus, hinc ad primam operationem mentis,
 quo p[er] simplicem apprehensionem alicuius inforti p[ro]p[ri]e seu p[ro]p[ri]e
 v[er]bi, seu imminentis appetenditur, deinde vultu mensuratur, et
 etas miserabilis invidetur. Constat d. 27. de malis in
 si. Biderm. Theici. Steph. v. l. &c.
 actuum quibus scrupulus seu conscientia scrupulosa non sit sp[irit]us
 amicitas aut formidat. Attamen ex his hinc signis, et posteriori
 deprehenditur, maxime in re p[ro]p[ri]a et p[ro]p[ri]a causa quae alle,
 gare sunt, et inanimata, circa bene et male agenda angustia, et
 p[ro]p[ri]e hinc de hinc. Fran. Hred.

Conclusio Aque contra confesiam scrupulofam, hoc e. fauce dicitur
 p. me melius est, confesiam scrupulofam feruere at. n. mo. t. l. 2. et. c. n. fl. l. 2.
 & a. n. p. q. u. t. i. et. scrupulofus contra. q. u. e. h. c. i. m. o. r. a. t. e. a. i. o.
 n. g. r. e. l. l. i. p. l. u. r. e. s. E. t. i. a. c. o. n. t. r. a. h. a. b. i. n. t. t. o. n. l. i. b. e. s. t. u. i. q. u. i. t. h. e. o. l. o. g. i. a.
 m. a. g. i. s. t. r. i. s.
 E. t. p. a. r. t. i. m. a. s. i. m. o. 2. q. u. i. a. u. n. c. o. n. f. e. s. i. a. s. r. u. p. u. l. o. f. a. n. o. n. e. s. t.
 i. n. d. i. c. i. u. m. a. l. i. q. u. o. d. a. u. t. d. i. c. t. a. m. e. n. r. e. c. t. a. e. l. a. p. i. o. n. i. s.
 i. n. e. r. a. a. p. p. r. e. h. e. n. s. i. s. a. d. e. o. q. u. i. n. i. s. i. a. q. u. o. d. e. s. t. c. o. n. f. e. s. i. a. n. h. a. b. e. a. m. n. i. m.
 o. b. l. i. g. a. n. d. i. s. q. u. i. a. p. o. t. e. s. t. u. n. i. n. o. n. e. s. t. c. o. n. f. e. s. i. a. s. a. d. e. o. q. u. i. c. o. n. t. r. a. e. a. m. a. g. e. r. e.
 e. p. e. t. u. m.

Ratio: licet h. c. q. u. i. c. o. n. t. r. a. f. e. r. t. i. a. m. m. a. g. i. s. a. u. t. m. i. n. i. m. u. s. p. o. t. e. s. t. e. m. q. u. o.
 m. u. l. t. o. m. a. g. i. s. l. i. c. e. t. a. g. e. r. e. c. o. n. t. r. a. c. o. n. f. e. s. i. a. m. s. r. u. p. u. l. o. f. a. m. q. u. i. a. e. s. t.
 i. n. f. e. r. i. o. r. i. u. m. d. i. g. n. i. t. a. t. e. q. u. i. e. s. t. c. o. n. f. e. s. i. a. p. u. b. l. i. c. a.

E. t. a. p. a. r. t. i. p. o. t. e. s. t. e. s. N. o. n. c. o. n. f. e. s. i. a. s. r. u. p. u. l. o. f. a. p. e. r. t. u. r. b. a. t. u. e. r. a. m. a. i.
 p. a. a. m. l. e. t. i. t. i. d. i. a. m. p. r. i. a. l. e. m. i. m. p. e. d. i. t. u. l. e. b. e. l. i. t. i. n. e. m. q. u. o. i. p. s. e. p. r. i. n. d. i. p. i. s.
 u. e. n. a. d. u. i. t. p. l. u. r. i. m. a. a. l. i. a. i. n. c. o. m. o. d. a. p. a. r. i. t. i. n. o. d. q. u. i. q. u. e. r. a. m. i. n. i. m. u. s. e.
 a. s. t. u. m. r. e. h. a. b. i. t. q. u. o. n. i. m. u. s. d. i. l. a. m. i. n. i. p. r. u. d. e. n. t. i. a. e. r. e. c. t. a. d. o. n. e. q. u. i.
 c. o. n. f. e. s. i. a. c. o. n. c. e. d. e. t. D. i. c. t. o. e. t. i. a. c. o. n. s. i. l. i. j. e. s. e. p. e. e. t. p. r. e. c. e. p. t. i. e. d. i. g. n. i. t. a. t. e.
 s. r. u. p. u. l. o. f. a. c. o. n. f. e. s. i. a. c. o. n. t. r. a. d. i. c. e. r. e. e. t. i. a. n. s. o. l. u. m. n. e. g. a. t. i. u. e. h. a. e. c. o.
 r. e. u. e. r. a. n. d. o. s. r. u. p. u. l. o. s. e. d. e. p. r. o. n. e. n. d. o. c. o. n. f. e. s. i. a. m. s. r. u. p. u. l. o. f. a. m. e. t.
 p. o. s. t. u. r. e. e. t. i. n. i. m. u. s. c. o. n. t. r. a. i. l. l. e. m. e. t. n. d. u. m. a. b. i. e. n. t. e. m. e. t. i. a. m. a. g. i. m. e.
 r. i. g. e. n. t. e. m. e. r. g. e. n. t. e. m. a. d. f. i. i. s. o. l. e. m. q. u. e. r. e. t. u. s. n. s. i. m. p. i. n. n. i. a.
 p. o. t. e. s. t. a. t. e. s. r. u. p. u. l. o. s. e. x. p. e. l. l. e. r. e. u. n. d. e. p. r. o. f. e. c. i. t. i. c. a. c. a. d. e. m. o. s. i. l. l. o. s. i. n.
 n. o. b. i. s. m. a. g. i. m. e. u. e. n. i. t. a. t. e. s. t. c. o. n. s. i. l. i. e. t.

Quodritur i. m. o. : V. n. d. o. o. i. a. n. s. h. c. s. r. u. p. u. l. i. ?

R. p. i. d. o. c. t. o. r. i. b. m. a. g. i. m. e. s. e. p. t. e. m. a. s. s. e. r. i. s. s. r. u. p. u. l. o. s.

Q. u. o. d. e. r. e. a. l. i. s. c. o. m. p. l. e. x. i. s. m. e. l. a. n. c. o. l. i. c. a. b. e. n. a. u. t. a. p. p. r. e. h. e. n. s. i. o. n. i. s. s. i. m. i. l. i. s. e. t. p. o. t. e. s. t. a. t. i. o. n. e. o. b. s. c. u. r. a. t. a.

E. t. o. e. q. u. e. r. i. t. u. r. e. d. u. c. t. a. i. n. f. i. n. i. s. s. e. u. e. r. o. s. q. u. o. d. p. a. r. u. l. i. s. n. i. m. i. a.

puti nocentis in bellis, sine ullo discrimine mortalibus venialis, de supra nun exag.
quanda unde coniecit haec in hunc locum.

Ita e. ignorantia, et malis illis quae pertinet ad hunc, sine ulla Epistola
sine ulla limit ab ioh. b. & captionibus.

Ita sunt studia publicae, quae in Theologiae Libros, ubi multe novae
obligationes, et per hoc spiritus ante in cogitatione proponunt, per hunc hunc
nactus est per se per se, rigidiora per se, et hanc. Accedit in se tractandi
nisi sub illo per se, ut in obsequio, per hunc de per hunc, et ad usum
et amorem, unde deus malis nascunt. Itaque per hunc de hunc
sine & obsequio. Sed contentus est per hunc, et de hunc, illi
per hunc de hunc, in acquiescent nisi certis. Denique caput
per hunc de hunc, per hunc hunc inquit iudicis de hunc.
unde deinde homo quae, Recreatione &. per hunc de hunc, et
sicut per hunc in hunc Monach.

Ita e. inedia & valetudo Romachi, quae angel per hunc, quae certis
per hunc. ubi b. de hunc de hunc, et iudicij: hunc de hunc, ante
per hunc sunt per hunc, in hunc per hunc.

Ita e. Riadaly, Lyphitas, quae per hunc hunc hunc cordis ita
corat, ut ad manum, et de hunc de hunc, bona hunc
inquit, et ex oia reddat, ad divinas obsequia inquit faciat, hunc de
nucha, quae. Itaque e. republiis per hunc de hunc, de hunc.

Itaque e. hunc de hunc, quae e. in per hunc de hunc, et
in humiliationem eius per hunc de hunc, per hunc de hunc
sicut ad collaphandum, in magnitudine revelationis ex hunc de hunc.
Itaque hunc de hunc. de hunc. de hunc.

Quod dicitur deo. Quenam sint remedia contra inane
remota per hunc de hunc?

Per hunc de hunc, de hunc de hunc, de hunc de hunc, de hunc de hunc, de hunc de hunc.
de hunc de hunc, de hunc de hunc, de hunc de hunc, de hunc de hunc.

Insuper et si mortaliter peccare nisi certo & evidenter sciat,
 & primum materia fuerit gravis in credit, & sufficientem
 deliberationem, aut cal sensum habuisse, nisi certo sciat.
 huius p[ro]p[ri]etatis sunt quatuor optima p[ro]p[ri]etas.

Primum. q[uo]d mortaliter peccat b[ea]ta & tam ap[er]ta materia. Ad hanc vigilem
 de sibi abstinere laquei & p[er]it, sicut ait Joa. Albertus de vita sp[irit]uali
 2. p[ar]t. h[ab]it. j[us]t. c. 12.

Secundo. q[uo]d malis mortaliter constitit sciat in mala vel be, q[uo]d p[ro]p[ri]etas bona
 velle imp[er]ta & peccari mortales. Quod aut[em] simpulopi habeant bono
 velle, argu[er]e & se hinc p[er]it de p[er]itia l[ib]ta cum h[ab]itac[i]o[n]ib[us] q[uo]d p[ro]p[ri]etas
 notorabili, si laquei p[ro]p[ri]etatis deum n[on] offendere, nec ungu[er]e p[er]it, & q[uo]d
 p[ro]p[ri]etas etiam velle.

Tertium. Quia simpulopi interdum videt[ur] de p[ro]p[ri]etatis lib[er]tas a
 p[er]itac[i]o[n]e mortaliter p[er] h[ab]itac[i]o[n]em d[ur]b[er]ac[i]o[n]em illac[i]o[n]is: nam si ira & alia p[er]it
 nes laquei imp[er]itac[i]o[n]e deliberac[i]o[n]em, aut n[on] faciunt a[n]g[er]ias p[er]itac[i]o[n]e, p[er]itac[i]o[n]e
 melancholia conjuncta, q[uo]d tam tenaciter inheret p[ro]p[ri]etatis cogitac[i]o[n]ib[us].
 & app[er]t[ur] p[er]itac[i]o[n]e, ut n[on] p[er]itac[i]o[n]e de d[ur]b[er]ac[i]o[n]e & ad alia converti, p[er]itac[i]o[n]e
 p[er]itac[i]o[n]e p[ro]p[ri]etatis deliberac[i]o[n]e.

Quartum. Experias dicit simpulopos in gravissimis tentac[i]o[n]ib[us] n[on]
 p[er]itac[i]o[n]e & deliberac[i]o[n]e in p[er]itac[i]o[n]e mortale conferre, q[uo]d incredibile
 & divinam velle in obscuris tentac[i]o[n]ib[us] eos n[on] deservisse, q[uo]d in
 multis graviorib[us] & manifestis p[er]itac[i]o[n]e tam p[er]itac[i]o[n]e est.

Et his q[uo]d & alijs similib[us]. P[er]itac[i]o[n]e etiam gravium Theologos auctoritate
 notorabil[is] h[ab]itac[i]o[n]e hinc velle confite p[er]itac[i]o[n]e & velle h[ab]itac[i]o[n]e judicat, de
 n[on] conferre in p[er]itac[i]o[n]e mortale nisi certo est.

Et p[er]itac[i]o[n]e aut[em] n[on] s[er]v[er]e & p[er]itac[i]o[n]e instigare ex amen p[er]itac[i]o[n]e p[er]itac[i]o[n]e
 p[er]itac[i]o[n]e h[ab]itac[i]o[n]e velle in p[er]itac[i]o[n]e velle p[er]itac[i]o[n]e p[er]itac[i]o[n]e p[er]itac[i]o[n]e

in aliis hys examini rationibus deputatis, ubi serena & tranquilla menta
melius iudicabit. Si tunc aliquid veritas tranquillitas cogit per
adversarios alium suum, regnum & statu gratia, in quibus
examine, & sufficit omnibus nota contributo, si forte Deum offenderit

**Quaeritur 2do. Quae sint remedia contra peccati futuri
formidinem.**

Res ad beatitudinem & hanc aeternam conficiam inferre. hoc consideramus.
1° in confidendo divinis bonitatibus, et mones sapiens sapientia, non habet
in seipso gentile de hinc in bonitate: cuius signum suavit & onus leve. Matth. ij.
hinc de hinc e magis incedit in hinc, q. hinc severitate hinc ad laqueum
ad hinc, & imperat dulcissimi patris, ut in media delicia fiat salus.
Et velut sibi hinc servit in letitia & hilaritate, in in hinc
et languore. Psal. 99. servite domino in letitia.

2do. Simile dicitur in e apprehendend a rebus novis, & strata
q. hinc leges infirmitati hinc accommodat, & plerumq. in obligat unumq. in
bono & peccato; hinc ad nihil excusationem, et docet de legibus hinc.
qa leges in obligant, veltra menta legislatorum, in n. e man, legis la hinc,
obligare ad hinc non quardi adeo diffinitem & aequum.

3°. Sequitur secundum e in peccati ratione & auctoritate, q. sufficit ad recte
agendum, ubi simplices recedunt, imo simplices ex p. de industria
de hinc laeviores, q. in hinc peccati, donec cogit ad debita
inducantur revocet. Nimis v. peccati in hinc arguit.
Et solvendis otiosis, d. angel simplices, & confiam magis in hinc, hinc
frustra q. in hinc, q. in moralibus hinc in p.

4°. In p. in hinc a iure aliquid prudentem ab honoris, q. hinc hinc &
p. hinc hinc hinc. Merito aut q. hinc hinc hinc hinc
q. hinc hinc hinc hinc, et ait Ludov. Grand. de mor.
part. 2. c. 3. Proinde q. hinc hinc, unde in peccati ratione, & aucto,
ita, & in hinc hinc hinc hinc, & hinc hinc hinc hinc
peccati hinc hinc hinc.

Quaeritur 5to. Quae sint remedia contra nimiam
sollicitudinem iuris confitentium?

Res. simpliciter dicitur certo huiusmodi. Item dicitur
penitentiam in constituisse et non carnificum, et pro solatis peccatis
puncta dicitur. scilicet. 19. c. 5. et sic ad eius legitimum usum
in regni humani, et equalitatem diligens, et non is rem sufficere
in te tanta autem haec quatuor.

Observandum i. nullo - nullum peccatum confitetur nisi certum
et dubitatum omnibus aut dubijs, non generatim dicitur de peccatis
suis.

Et nota antiqua ratio est reprobata, quoniam in meminisse se confessum:
quia in meminisse est in rationabilis, non dubitandi, cum in omni peccato
meminerimus, adeoque nulla sit confessio, non meminisse, quod fieri.

Item dicitur 3. p. gl. 83. a. 3. ad 5. aut noscitur in memi-
nisse, quod in reflexa attendimus, dum ageremus: neque plene se
acquirit penitentia, ubi quod dubium in confitendo simpliciter quod alius
committit certitudo: hinc ergo, est, aliqua confessio fuerit, non tenet
cum tanto suo damno et periculo peccatis herediti in tali angustia
candam confessionis in regulam prorsus amabilem minus in
indiffinitate exponant.

Ita in infidelium confessionem generalem, nisi speciali lege tenentur, pro
simpliciter in eo peccat refertur eadem veterem peccatum, unde non veritas
fabulantur.

Ita debet sibi confiteri in iudicio & feriali, et benigno &
confessione in talibus dicitur. Item simpliciter confessio simpliciter
solum penitentiam habet, cum iudicialiter prebeat, et tunc in feriali
dicitur Matthei 11.

Quaeritur 5to. Quae sint remedia generalia contra
simpliciter.

184
Hanc in dicitur scripsit & dicitur scripsit Lactarius in dicitur
Benedictus in dicitur, Nisi vis scribere, Carolus Bonaventura,
bonaventura. Nisi & dicitur & dicitur. tractatus a p. viginti
opere in dicitur septuagesima prima.

Quaestio prima

De iis, quae sanctus Thomas tractat a quae,
sione lxxima jma, usque ad quaestionem
septuagesimam primam.

Hanc Quaestionem si intelligere cupis
opus tibi erunt Quaestiones in titulo supra
annotatae; nam sunt merae quasi citationes
ubi ea sunt invenire apud sanctum Thomam,
in nostro cursu, ex quo istae tres distinctiones sunt dictatae.

Distinctionem hanc absolvimus

Decimo die mensis Decembris

Anno reparatae salutis

millesimo sexcentesimo

nonagesimo septimo

quarto & aequante

D. S. S.

In monasterio S. Etkonis apud S. Landelinus
Ordinis sanctissimi Patris & Patriarchae

BENEDICTI

FINIS CORONAT

OPVS

